

En konstruktiv dialog om strömmingsfisket

Den 2 december bjöd riksdagsledamoten Anders W Jonsson (C) och undertecknad in till ett samtal om strömmingsbeståndet i Östersjön.

Politiska företrädare från alla kommuner och partier längs kusten i Gävleborg välkomnades för att diskutera om vi och i så fall hur, vi kan agera tillsammans över blockgränserna för att skydda strömmingsbeståndet från kollaps. Efter att beskedet kom om resultatet av EU-förhandlingarna, och därmed även EU-kvoterna för trålfiske av strömming i Östersjön, så är vi ytterst oroade för strömmingens framtid.

Efter det att deltagarna hälsades välkomna och mötets syfte ringats in, gav Karl Gullberg från Länsstyrelsen Gävleborg sin bild av läget.

Fiske mitt i hjärtat

Förutom att strömmingsbeståndet minskat har också strömmingens vikt minskat märkbart. Gullberg pratar om "Hjärteffekten" och liknar de stora och koncentrerade ansamlingarna av strömming, långt ute i Bottenhavet under vintertid vid strömmingsbeståndets hjärta. Från dessa ansamlingar pumpas strömmingen ut i Bottenhavets skärgård och vikar och som regel till sitt ”hemmavatten” år efter år.

Med anledning av klimatförändringarna med varma vintrar och det förändrade isläget, så är det möjligt att tråla mitt i hjärtat under vinteransamlingarna. Med höga fiskekvoter och mycket effektiv djuptrålning, så blir den kvarvarande strömmingen som sedan ska återvandra till Bottenhavets skärgård och vikar hela tiden färre och mindre.

Spiggen har fått stor tillväxt då strömmingen minskat, och det påverkar även beståndet av sik, då spiggen tar mycket stor del av de sikyngel som vandrar från vattendragen längs kusten ut mot havet.

Av den totala fiskekvoten i Bottenhavet har Finland 80 % och den finska fiskeflottan fiskar i princip hela sin tilldelade kvot och till stor del på den svenska sidan. Fisket styrs till stor del av internationella havsrättsregler, och Sverige har inga möjligheter att påverka det genom nationell lagstiftning, som i stället då enbart skulle slå mot svenska fiskare -menar Gullberg.

Åtgärdsförslag

De åtgärdsförslag han nämner handlar om minskning av kvoterna, fredningsområden, utvärdering av beståndet avseende storlek och ålder och inte bara bärgad vikt och i övrigt vetenskapliga studier. Här är det viktigt att driva frågan mot Finland och EU, då den nationella nivån endast påverkar i liten utsträckning. Ett sätt att skapa fredningsområden kan vara genom etablering av vindkraftsparker i de områden där fisken ansamlas på vintern, eftersom det verkar svårt att åstadkomma på annat sätt.

Därefter fick Carl-Åke Wallin, Kustfiskarna ordet. Han menar att ett stort problem är att all fisk tas upp oavsett storlek, bara för att bli fiskmat. Även Carl-Åke är inne på behovet att se över fiskekvoterna, men kanske även metoderna kan behöva ändras där tillsynen också kan utvecklas betydligt genom exempelvis fler fiskerikontroller och kameraövervakning. MSC märkning av fisk kan också vara ett sätt att få konsumenterna att påverka i rätt riktning. Wallin lyfte även Havsrättskonventionen som en möjlig väg att komma åt fiskefrågan ovanifrån, kanske med klimatfrågor och biologisk mångfald som ingångar i frågan.

Frågan måste leva

En livlig och konstruktiv dialog genomfördes och förhoppningen är att vi tillsammans och över partigränserna kan hitta lösningar för att freda och rädda strömmingsbeståndet från total kollaps. Bland annat lyftes frågan hur den regionala utvecklingsstrategin, RUS kan nyttjas i frågan om det kustnära fisket, och länsstyrelsen framhöll möjligheterna via projektet om ekosystembaserad havsförvaltning.

Mötesdeltagarna och de olika företrädarna för riksdag, region och kommuner tog med sig förslagen för att se möjliga vägar för de åtgärdsförslag som kommit upp under mötet, och för att i övrigt hålla frågan högt på dagordningen.

John-Erik Jansson

Kommunstyrelsens ordförande

Vill du läsa fler artiklar scanna eller klicka på qr-koden

